

ACC. N:R M. 13382:1-5.

Landskap: Blekinge Upptecknare: A. O. Sundberg, Näsersund
Härad: M. v. delstad Berättare: " " " "
Socken: Ronneby Berättarens yrke: f. d. stenhuggeriförman
Uppteckningsår: 1954 Född år 1875 i Ronneby landsf.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jordbrukets binärningar.

s. 1-5.

Luf 61.

Luf. 61
1Jordbrukets linäringar

Allt bänderna hade någon slöjd eller smide som linäring, hade de inte, de som hade tio à 12 kor och mera, hade fullt uppf med arbete, då gården fick skötas så s för hand.

Ja mins en bonde vars namn var Gomme Nilsson han hade en liten gård i Dragsnäs Ronnebylands församling, gården kunde endast föda fyra kor och ett par alar, han ökade vid sidan av gårdens skötsel möbelsnickeri såsom finare schiffanger och byrår då endast på beställning, dessutom anförtröddes han till att hålla boufflickering och auktioner. Några bönder som deras gårdar gränsa till havet, fiskade till husbehov.

Uppåt landet kunde någon trämma fjärra, som föll gick så, då de fog upp kom en myckenhet med fetvedsstubbar i dagen, dessa stubbar samlades i stora högar som fick ligga en tid till förkning.

för att sedan huggas i mindre bitar och förslas till ett ställe där då va passligt anlägga fjärdalen, den fick inte vara förnära gårdens sjöhaller förnära skogen, då då kunde va risk för ann-tändning. Från eldnings stället till fjärdalen var anbrakt en träränna var i fjärdalen rann dräket i fallet. Denna fjärdalen va mycket omtyckt av fiskare därför den var i allmenhet fiskare an vanlig fjärdalen.

Bönderna i allmenhet hade inte vare sig träslöjd eller smide som binäring, de fick nöja sig med den slöjd som moran, flickarna o pigorna kunde arbeta ihop med kardor, spinnrock o vävstol. Serenot förparna var fringna söka sig ett arbete några va snickare andra grovade o sprängde sten i böndernas åkra.

Några va husbyggare, andra gjorde möbler och

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

De som idkade s. a. s. framslöjd var lackstusitare
dessa gjorde korgar, kulljor, askar, kärnor, mjök-
kottar, andra tillverkade matsäder, grytskoder
ärkor, skoffor, höräfsor m. m.

allt detta såldes för hand i bygden.

Wirket fick de av bönderna mot vilkor att bonden
fick en korg eller en skoffa, äska et. d. l.

Med smidet beträffar så de riktiga yrkesmeder
som hade den handloringen, der fanns smeder som
tillverkade fiskesredskap såsom krokar
mottor, tjelstror, härtor, låtsbakar, rorsmede,
s. o. m. skredskor. Andra som kallades bond-
smeder, dessa gjorde wagnbeslag sålde på rullskenor
lagade o gjorde ny jordbruksredskap skodde hästar
järnet kunde köpas i järnboden i stan, då
kostade 6-8 styver till vilket utgör 10 öre kg.

När dessa arbeten tog sin början är nog ingen
3 levande nu som kan säga.

Upphörd har då gjort så sockrosivd allt efter som
fabriken började tillvaga, då då blev lönlöst med
handarbete.

Något organiserat arbete fanns inte, utan arbetet
sköttes som van och en själv ville, då va då all
börja betida och slutasent, om barnen va så
stora att de kunde hjälpa till med utarbetet
fick alla va med, de flästa bönder hade både
piga och dräng, många av dem hade två pigor
och två drängar, vid skördearbetet fick mannarna
la av säden tvinnorna samla i högar o binda den
till kärvar som de sedan fick sätta i travar
att den kunde riktigt torka.

Att lämna någon uppgift på tielmiddel kan ja inte
dortör ingen fanns i våra trakter, visst har ja hört
och även sett handelsmidda liara, någon skilndd
på utseendet kunde man inte se om då va en
fabrikstie eller hemmasmidd, de hemmasmidda

var alltid hållna för att va best.

Då brar vi träskomakare, der fanns minst en i var by,
men der fanns inte två, som gjorde lika dans och
lika bra att gå med, någon gjorde näml. o lätta bra
fasonerade och bra att gå med. Andra gjorde dem klump-
iga illa fasonerade och nästan omöjliga att gå med,
men de fick sälja sina klumpiga träsko ändå
derför de bästa fabriksorna inte kunde hinna
med att göra träskor till alla. Skolpojkarne
fick alltid gå med de klumpiga träskorna
derför de hade för sig, de va starkare o der till
billigare, alla eller tio stycken på par = (40 öre)

Tallmenhet kostade de riktiga träskorna alla
a tio skilling par = (16 o 20 öre) All de va en
snyckande åtgång på träskomarknaden är
förklarligt, då alla stora o små unga o gamla
måste gå med träträskor. Alle va då fria som
skulle va till träsko, därför da va lättast